

“No puc supeditar l'acord general de TV3 a un episodi concret”

El conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Joan Manuel Tresserras, explica en quin punt es troben les negociacions amb el govern valencià sobre les emissions de TV3 al País Valencià.

El govern Zaplana i el ministre José Barrionuevo ja van intentar tancar les emissions de TV3 al País Valencià i no hi van reeixir. Com és que ara que Esquerra Republicana és al govern de la Generalitat de Catalunya, el govern Camps ho intenta i ho aconsegueix?

—Això és un procés absolutament intern valencià. Es un canvi d'actitud per part del govern valencià respecte a aquesta qüestió, que s'empara en una doctrina que ha anat evolucionant. Aquí a Catalunya, en poc temps, també s'han tancat tres televisions que emetien en la il·legalitat perquè hi ha hagut sentències judicials que han autoritzat a precintat les emissions. Durant un temps, en què hi havia un mapa d'alegalitat general, no passava, però ara, com que hi ha el trànsit a la televisió digital, hi ha una vigilància de l'espectre molt més estricta i hi ha un canvi de dinàmica. El govern valencià decideix de tirar per la via jurídica i fer valer algunes competències seves. Té sentències favorables i decideix d'executar-les. Primer no pot i després aconsegueix precintat els repetidors. És un procés intern valencià. No té res a veure amb qui hi ha a la Generalitat de Catalunya. El govern de la Generalitat de Catalunya pot tenir més simpatia o menys amb el País Valencià; pot tenir la prioritat que es vegi TV3 al País Valencià.

—És una prioritat?

—Per a nosaltres, la prioritat hi és tota. Volem arribar al País Valencià i volem rebre Canal 9. Volem que, en el moment en què hi hagi l'apagada analògica l'oferta de canals de Catalunya inclogui tants canals com sigui possible en la nostra llengua. Per tant, necessitem canals valencians, canals de les Illes, perquè entenem que compartir llengua i cultura és molt important. És una prioritat per a nosaltres. Si hi ha una base legal —i ara hi ha una escaleta legal amb la llei de Telecomunicacions— l'hem de fer valer. L'aposta que ha fet el govern és aquesta. En una altra època, si no hi havia cap base legal, les coses es van fer com es va poder. A més, hi ha processos de compromís personal a crear aquesta xarxa, que han estat heroics i han servit molt per a la llibertat d'expressió i la pluralitat d'ofertes al País Valencià. Ara bé, el govern de Catalunya no pot fer arribar la seva televisió autonòmica al País Valencià per una via que no sigui la de l'estricta legalitat.

En aquest moment, abans de l'aturada analògica, nosaltres hem de saber que els canals de televisió valenciana —tants com puguem— i de Televisió de Catalunya —tants com puguem— arriben als altres territoris. Aquesta és la política del Departament. Això exigeix un acord entre els governs i s'ha de plantejar independentment de qui governi en un territori o en un altre. No pot ser que les emissions arribin o no arribin segons qui guanya les

“Farem tot allò que sigui possible perquè no es tanqui cap més repetidor i, si pot ser, que es desprecinti el que ara és precintat”

eleccions. Proponem una cosa estable i a llarg termini.

—En tot cas, la intenció de la Generalitat Valenciana és que el pacte servesca només per a TV-3. Es perdrien les emissions del Canal 33, del 3/24 i del canal 300...

—Això és un punt que encara no hem treballat...

—Però ells ho tenen clar i ho diuen...

—Nosaltres volem com més canals millor. A més, en poc temps hi haurà noves tecnologies que ho permetran. Els canals arribaran tots, tard o d'hora. Ara bé, la plataforma preferent durant molt temps serà la TDT. Llavors aquí hi haurà un canal generalista majoritari, del qual parlem, que és Canal 9 en un sentit i TV3 en l'altre. A més a més, hem dit que ells tenen dos canals; difícilment n'admetran més de dos; nosaltres volem que l'intercanvi sigui de dos canals. Ells poden decidir que en volen un i n'hem de parlar i negociar. El nostre objectiu és

dos. El màxim, per respectar l'escrupolosa i estricta reciprocitat.

—El conseller Rambla està molt content. Diu que han aconseguit un parell de múltiples, que tindran vuit canals, un serà per a TV3 i els altres per a Múrcia, Aragó... Diu, en cercles reduïts, que la jugada és perfecta. Continuarà veient-se TV3, no es veuran tres canals de Televisió de Catalunya que ara es veuen i podran donar canals, amb concursos, a alguns amics...

—Els han obtingut un segon canal que assignat durant l'any passat i això consta oficialment. I han plantejat que, per a assegurar la reciprocitat, s'habiliti un canal múltiple que, en el seu moment, es va dir *el de l'Euroregió* i que estava pendent de planificació. El que s'ha demanat sempre al Ministeri és que en facilités les condicions tècniques. El Ministeri ho ha fet. Fins al punt que hi ha hagut negociacions difícils entre el Ministeri i el govern valencià per

les característiques d'aquest múltiple. Aquest múltiple té una cobertura més important en àrees urbanes i menys en algunes altres. Això també passa a Catalunya. El que ha fet el Ministeri, després de parlar amb tots dos governs, és elaborar una ordre ministerial que generalitza la possibilitat que, quan hi hagi acord polític entre dues comunitats amb espai radioelèctric contigu (s'ha utilitzat espai radioelèctric perquè no hi hagi problemes amb les Illes), el govern habilitarà el tercer múltiple. Ara sabem que l'ordre ministerial està en el tràmit entre CMT [Comissió del Mercat de les Telecomunicacions] i el Consell d'Estat i pendent de ser promulgada. En el moment que sigui promulgada aquesta ordre ministerial, nosaltres farem una proposta al govern Valencià —llevat que ens la facin abans ells a nosaltres— per a comunicar al Ministeri que tenim un acord polític i els termes en què es planteja aquest acord, per tal que el Ministeri l'habiliti. Si no hi ha aquest

acord polític, no hi haurà l'habilitació del múltiple. Encara més: la norma general és plantejada per resoldre aquesta qüestió. Mentrestant el govern valencià pot negociar amb més comunitats amb televisió pròpia que estiguin interessades en la reciprocitat. I em consta que hi havia hagut contactes amb Múrcia i amb Castella —la Manxa. D'això n'hem parlat obertament amb el vice-president Rambla, però queda clar que parlem sobretot de la reciprocitat Canal 9 —TV3, que són els que poden tenir també un impacte d'audiència més significatiu.

—Però mentre teniu aquesta negociació, l'única acció visible del govern valencià és el tancament del repetidor que permet l'emissió a la demarcació d'Alacant.

—És un tancament que jo he lamentat. Me n'he queixat al vice-president perquè em sembla que era una mesura injusta, innecessària, inútil...

—Us ho esperàveu? Perquè heu dit moltes vegades "no ho faran"...

—Jo em temia que pogués passar, però esperava que no passés. I esperava sobretot que seguien el model de la primera vegada, al mes d'abril, quan vaig afirmar que el tancament perjudicaria greument les negociacions. És el que vaig dir, estrictament. En aquell moment tenien una empara judicial per a actuar, van anar-hi, no van poder entrar perquè hi havia gent i se'n van tornar. Aquesta vegada van triar la manera d'anar-hi per no trobar-hi ningú i van executar el tancament. A mi em sap greu i ho veig en clau electoral: d'intentar ensenyar musculatura pensant en alguns sectors propis que donen suport al govern valencià. Entenc que, al govern valencià, l'acord amb el govern català li és avantatjós i popular amb vista a alguns sectors i li és molt incòmode en relació amb alguns altres. Crec que ells intenten administrar-ho i van jugant les cartes que tenen.

—Si l'altra vegada vàreu dir que el tancament perjudicaria la negociació, ara en quina mesura la perjudica?

—La perjudica perquè la via que s'ha via iniciat era de molta cordialitat i confiança i això crea desconfiança. Aquests processos són negociacions molt llargues, molt complexes, on hi ha molts elements en joc, i no es resolen fins al final. Encara ara, el marge de maniobra és molt gran. Podria ser que al final no hi

hagués acord. Jo estic convençut que sí que n'hi haurà.

—**Però aquesta confiança és cega?**

—No és cega. Si no hi hagués confiança que això pogués acabar en un acord, ho hauríem deixat estar el primer dia. I simplement hi hauria hagut una sentència judicial i s'haurien tancat els repetidors que hagués volgut el govern valencià. Si no hi hagués hagut aquesta negociació, el procés hauria estat més expeditiu i més ràpid.

—**No era possible una negociació diferent en el sentit que el Ministeri adjudiqués el múltiplex assegurant-se que és per a TV3...**

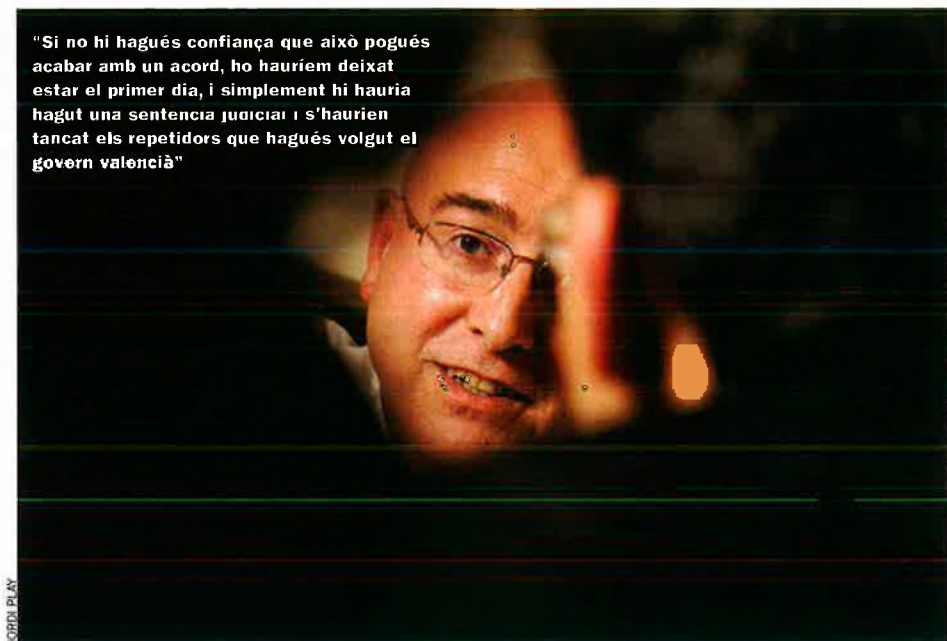
—El Ministeri administra l'espai radioelèctric a partir de les peticions que li fan els governs de les comunitats autònomes. El ministeri no pot interferir en competències que són d'una altra administració. Nosaltres no toleraríem que el Ministeri autoritzés a un operador que no té títol habilitat concedit per nosaltres —pel govern català— a emetre un senyal de televisió aquí. Per tant, no podem pensar que la solució de l'emissió de TV3 al País Valencià sigui a través d'un mecanisme que no acceptaríem que s'apliqués a Catalunya.

—**Doncs aquest mecanisme l'havia fet servir el president José Montilla quan era ministre d'Indústria, amb TV3 a València.**

—Perquè hi havia una altra circumstància. Hi havia una freqüència que era assignada amb una precarietat jurídica flagrant, però la normativa no permetia res més i tothom veia que realment tenia sentit i responia a la llibertat d'expressió que es veiessin aquests canals.

Quan hi va haver aquest reajustament de l'espectre per la creació de nous canals de televisió d'àmbit estatal —aquest àmbit fa que sí que s'assignin les freqüències des del Ministeri, perquè el títol habilitant és estatal—, el Ministeri, amb un acord polític, va dir a Acció Cultural: utilitzeu aquesta freqüència i nosaltres mirarem cap a una altra banda. El Ministeri, doncs, va tolerar. I el Ministeri no ha deixat de fer allò que va fer: no ha interposat cap recurs legal ni cap denúncia ni res. Durant tot aquest procés, el Ministeri ha deixat obert aquest canal, simplement. Ara bé, en el moment en què el govern valencià denuncia que no hi ha cap títol habilitat, planteja la batalla per via legal

"Si no hi hagués confiança que això pogués acabar amb un acord, ho hauríem deixat estar el primer dia, i simplement hi hauria hagut una sentència judicial i s'haurien tancat els repetidors que hagués volgut el govern valencià"

LORENZ PLAN

i la guanya. És a partir d'aquest moment que el govern es mou. Això és independent de qui hi hagi al Ministeri o qui hi hagi al govern de Catalunya. És una qüestió de competència del govern Valencià. El contenciós és entre una entitat —a la qual tinc afecte i amb la qual em sento vinculat i n'he format part— que lluita per eixamplar la pluralitat dels mitjans de comunicació al País Valencià i el govern valencià. Des del govern de Catalunya no hi podem intervenir. El que fem és dir-los que tot això no serveix de res i els proposem un acord perquè els nostres canals arribin allà i els seus, aquí. Explorem una possibilitat d'acord; hi ha base legal per arribar-hi. Nosaltres hi guanyem perquè volem veure els vostres canals i vosaltres hi guanyeu també perquè teniu un immens mercat àudio-visual en la pròpia llengua que fins ara no heu fet vostre. És tota la indústria àudio-visual, la indústria de la cultura, que hi té molt a guanyar, perquè aquest pot ser un primer acord que pot anar seguit de més. És una determinada concepció de les relacions entre Catalunya i València, la que té el govern català. El que volem és mirar de facilitar les connexions i contactes entre tot aquest territori. Mentrestant, farem tot allò que sigui possible perquè no es tanqui cap més repetidor i, si pot ser, que es desprecinti el que ara és precintat...

—**En teniu esperances?**

—Depèn de l'altre interlocutor. No podem fer dictar-li la política. Si això fos

un afer que passa a Catalunya, jo sabria que tinc la paella pel mànec. En aquest cas, no la hi tinc jo.

—**Ja fa uns quants mesos que dialogueu amb el vice-president Rambla i ja hi ha hagut una primera desil·lusió en aquesta relació estreta que teníeu.**

—Sí que és una desil·lusió, però això no em fa renunciar a arribar a un acord definitiu. El que ens hi juguem és tan important que no puc supeditar l'acord general a un episodi concret, per molest que em resulti, i per hostil que em pugui semblar.

—**Coneixeu molt bé el País Valencià. Em sobta que, coneixent la política valenciana i el PP valencià, dubtèreu que eren capaços de fer aquest pas. I ara, avui mateix, el vice-president Rambla demana que el govern català es disculpe per una imatge en una notícia de *La nit al dia* en què apareixia una pancarta penjada d'un balcó de València que, al costat del logotip de la Generalitat Valenciana, mostrava les paraules "Barbaritat Valenciana". El vice-president es queixa que això és un atac a la institució i demana disculpes del govern català.**

—No ho sabia.

—**Hi ha un *in crescendo* en la tensió?**

—Hi ha una part de tot això que és l'enrenou preelectoral, que té una lògica. És veritat que la lògica preelectoral al País Valencià és particularment tibant. Si

no és que aquesta imatge que denuncien sigui presentada amb manifesta hostilitat contra el País Valencià, que no crec que sigui el cas, no demanarem disculpes de res. Els mitjans de comunicació tenen llibertat d'expressió. Els públics, també. I són responsables de la pròpia línia informativa. No tenia notícia d'aquest fet...

—**El vice-president Rambla està molt empipat...**

—Jo també puc estar molt empipat i, per tant,...

—**Li ho heu fet saber?**

—Vam parlar dilluns al matí.

—**I ell que us va dir?**

—Que la cosa normal, quan algú té una sentència favorable, és que intenti executar-la. Jo li vaig dir que una cosa és que tinguis l'empara jurídica i una altra com l'administres políticament. I que a mi em semblava que executar la sentència era un error perquè dificultava el procés, que ja és prou complicat perquè fa molt temps que la relació entre tots dos governs s'ha enrari i perquè s'ha generat molta demagògia a propòsit de les relacions culturals entre Catalunya i València. Crec que això ho hem de reconduir. A mi em sembla que la via per a reconduir-ho és l'argument econòmic i la via del mercat i la possibilitat de coproduccions i els intercanvis.

—**El vice-president Rambla què diu, quan li parreu del mercat en llengua comuna?**

—Ell entén que és una realitat menor i que no és cap prioritat per a ell. Aquesta negociació és difícil perquè nosaltres fem declaració expressa de la voluntat que els nostres canals arribin al País Valencià i que volem que els canals valencians arribin aquí. Aquests canals tindran èpoques millors i pitjors, però nosaltres els volem veure. Ell diu que no tenen aquesta necessitat...

—**Poden viure sense TV3.**

—Poden prescindir d'això. Són posicions diferents. Jo respecto la seva. Negociació amb ell per obrir una nova via amb empara jurídica. Per això hem tingut tant interès a treballar amb el Ministeri i que hi hagués aquest tercer múltiplex. S'ha dit que ara hi haurà vuit canals en castellà i que això seria culpa del govern català. El govern no ha demanat a ningú de fer res d'això. Hi haurà un tercer múltiplex si hi ha un acord polític i l'acord polític és fet per a l'emissió de

canals amb reciprocitat. El que el govern valencià pugui fer amb aquest múltiplex ja ho veurem...

—**Si l'acord polític és per als canals amb reciprocitat, pot acabar afectant només pactes amb Múrcia, Castella - la Manxa, Aragó i les Illes Balears?**

—En teoria, sí, però no a la pràctica. La norma ministerial es fa per resoldre aquesta qüestió. Veurem si després hi ha més comunitats amb interès a intercanviar canals de televisió. Això ho sap el govern valencià i el català.

—**Al març hi ha eleccions generals.**

—Sí.

—**Poden canviar les coses.**

—Efectivament, poden canviar. Per això tenim urgència que surti l'ordre ministerial. Per poder abordar l'acord abans. He de dir que en la idea d'apresar al Ministeri també hi està d'acord el vice-president Rambla.

—**Posem per cas que finalment només arribe un canal, TV3, i que la resta (Canal 33, 3/24 i 300) es perda pel camí. Aquesta pèrdua, per a vos que sou independentista i defensor de l'espai comunicatiu català, no és significativa?**

—Sóc independentista i radicalment demòcrata.

—**Abans la llei que la independència?**

—No es poden separar els objectius polítics dels procediments a través dels quals es lluita per obtenir-los. Per això jo repudio la violència i més formes d'acció política. Això et pot perjudicar però, a la llarga, jo crec que t'acaba beneficiant. En aquests moments, d'aquests canals el que arriba realment és TV3, que té unes puntes d'audiència. La clau és assegurar el canal generalista, que és el que pot assolir audiències significatives. En fer el salt d'una tecnologia a una altra tenim poc espectre disponible i és per això que és tan rellevant disposar d'aquest múltiplex.

—**I si l'acord polític que s'intenta tancar amb el vice-president Rambla i amb el president Camps resta condicionat a modificar el llibre d'estil de TV3 i prohibir el terme "País Valencià"...**

—En prendrem nota, però no intervinem en el llibre d'estil de cap televisió, perquè els mitjans públics de comunicació de la Generalitat són independents i

el llibre d'estil l'ha de fer o canviar el comitè professional.

—**I si l'acord depèn d'aquest canvi del llibre d'estil?**

—No hi haurà acord.

—**I si condicionen l'acord a tallar el senyal quan vulguen? El senyal de TV3 passarà per Canal 9, oi?**

—El senyal restarà sota control i administració del govern valencià...

—**El pot tallar quan vulga?**

—Sí. Es clar. Pot tallar els seus i aquest també. Però no vull creure que això pugui passar...

—**Teniu una bona concepció del Partit Popular.**

—La majoria de valencians el voten. La situació política del País Valencià és creada per la voluntat política expressada pels valencians. No sé qui hi haurà al govern valencià d'aquí a uns quants anys. Jo sóc català i em sento valencià i quan vaig a València, m'hi sento còmode. Per a mi és molt valuós que puguem compartir llengua i cultura des de les particularitats de cada territori. Estic treballant perquè això tingui una situació tan lliure com sigui possible i això no ha d'incomodar ningú.

—**Teniu la sensació que, de cop i volta, us heu vist enmig d'un enrenou excessiu, en què el conseller Rambla se sentia molt còmode i vos acabàveu d'aterrar a la política? Us sentiu enganyat?**

—No em sento enganyat. Jo he fet política sempre, encara que no professionalment. Ja en vaig fer a la clandestinitat. Ja tinc una edat. La política és molt complexa i requereix una bona administració del temps, de la paciència i de saber administrar la força quan en tens i saber convertir la feblesa en força, quan no en tens. Jo he d'interpretar les reaccions del govern valencià, com he d'interpretar les reaccions dels meus amics valencians, que pateixen una situació extremadament dura. És possible que, en algun moment, costi d'entendre el meu paper. Estic disposat a encaixar totes les crítiques, però tinc molt clar que és allò substancial del que faig. No faig una operació per portar a vendre el govern del País Valencià. Amb l'acord, ells hi guanyen i nosaltres també.

*Victor Maceda
Alex Milian*